

„Jöttünk, láttunk, visszamennénk”

A Kiskőrösi Gyülekezet májusi rájárást tervezte, hogy missziómunkát indítsa a környező falvakban és városokban, ahol még nincs működő gyülekezetünk. A mostani hétfő reggel Kecel volt a célpont. A gyülekezet a felhívást az áldásos tevékenységünk, az evangélizációs programon keresztül intézte hozzánk, így mi, lelkes fiatalok, állásfoglaltunk és elindultunk, hogy segítsünk ezt a nemes célt.

Többnyire pénteken este érkeztek a gyülekezetek, ahol lelki felkészülhetünk a következő napra. Voltak közöttük azok is, akik májusi csütörtök este megérkeztek, hogy pénteken délelőtt részt vehessenek a gyülekezet egy májusi programjában, az egyik helyi általános iskola éves szüneti kiállításán. Ezt az eseményt nagy várakozás előzte meg és igen nagy elismerés kísérette az érintettek körében.

Este fél 7-kor, a szombat kezdő áhítaton kicsit elcsendesedtünk, és imádkoztunk az Áshoz, hogy Ő kísérelje végig az egész hétvégét, és kéri, hogy áldja meg a környéket. A lelki táplálék után magunkhoz vettünk a finom és kiadós vacsorát, amivel a gyülekezet kedveskedett nekünk. Gondoskodtak arról, hogy elég energiánk legyen a következő osztani, egész hétvégén bőbeszédűen beszélgetni, és ami még fontosabb, kitartóan imádkoztak értünk.

Szombaton

Délelőtt egy lelkiertemi eseményen vehettünk részt. Molnár Csaba és felesége Molnárné Veres Éva hozták a kisleánykajukat, hogy ánnepélyes keretek között az Áh áldásait körbejárjuk. A szülőikkel együtt a gyülekezet is elkísérte magát, hogy támogatja a kisgyermek isteni alapelvek szerinti nevelését. Ének- és versszolgálatokkal kísérték az Annát.

Szombaton délután pedig elindultunk Kecelre.

Buzgón kéri, az Urat, hogy angyalai legyenek velünk, s Leleknek bízott-átjával át tudjuk adni az Áh ázenetét. Kettesével mentünk, ahogy a tanítványok. Meg is tapasztalhattuk, hogy amit hittel kéri, azt megadja nekünk. Az időjárás komor volt, de ennek is a jó oldalát néztük, hiszen így több embert találunk otthonaikban. Sok nyitott szívű ember tárta ki az ajtót előttünk Kecel utcáján. Sok lelkiert tudtunk osztani egész szüneti Áh bibliái témáiban. De nemcsak lelkiert osztottunk, hanem egy rövid kóros-v segítővel igyekeztünk felmérni azt az információigényt, lelki szükségletet, amely az ott élő embereket foglalkoztatja. Jól néhány lelkiertvel, bibliatábori meghívással szegényebben, de annál több tapasztalattal gazdagabban tértek vissza a gyülekezetbe.

Az esti

megbeszélésen egy kiadós vacsora után, amivel májusi vártak minket, lelkesen adtuk át egymásnak és az otthon maradtaknak

tapasztalatainkat. Egyik tapasztalatom egy idős hűgőhöz kapcsolódik, akivel sikerült hosszabb beszélgetésbe elegyednünk, és megjegyezte, hogy minden vallásban fontos a szeretet, és mi igazán szeretetteljeseknek látszunk. Sokak meséltek el problémáikat, mindennapi nehézségeiket, és mi boldogan adtuk át a Nagy reménység csemmé nyelvét, a Van Kiút magazint, a Jézushoz vezető utat, vagy Ápp A boldogság és egésség titkai című kiadványt. Volt, akit a Föld sorsa érdekelt. Igyekeztünk a beszélgetés alapjain, illetve a kérdőív során felmerülő kérdésekhez illeszthető kérdéseket adni, s hisszük, hogy minden biztonnal sok kérdésünkre választ taláhatnak. Sokan érdeklődtek az egésségügyi témák iránt, de „meglepetésünkre” talán még inkább a bibliai témák iránt. A kézikönyvben induló programokra is sokan szívesen ellátogatnak.

A gyülekezet tetteinké, vendégszeretete és segítőké és pácldatunk volt számunkra, és a legközelebbi missziós hétvégére is nagyon szívesen ellátogatunk, hogy kedves testvéreinkkel együtt munkálkodhassunk az Őrök! Hála, hogy vagyunk Istenünknek, hogy ennyi tapasztalattal ajándékozott meg bennünket!

Á

G. I.